

YENİ AZƏRBAYCAN

<http://www.yeniazərbaycan.com>

Azərbaycanın dövlət müstəqilliyi Azərbaycan xalqının milli sərvətidir

Şənbə üçün nəzm

Qışqırar əsəbindən,
Xəmirli əlləriylə
Sinəni yumruqlayar.
İçini çəkə-çəkə,
Uşaq kimi ağlayar.

Qaçasan otağından,
Hirs soyutmaqdan ötrü
Qapını bərk vurasan,
Küçənizdə can verən
itə təpik vurasan.

Aclıq vurur təpənə
Dönərçiyə deyəsən:
“Zəhərini bol elə”.

Bədbəxtlikdən içindən
İynə çıxmaz çörəyin.
Kredit şöbəindən
Bahar xanım zəng edər:
“Müəllim, sağsınızsa,
Borcunuzu ödəyin!”

İri-iri addımlar
Ata səni sahilə.
Yerdən bir daş götürüb
Keçirəsən boynuna,
Qulağına səs gələ...
Bu yaşlı kişi kimdir?
Kövrək səslə qışqırır:
“Etmə, qurbanın olum.
Əgər pulun yoxdursa,
Gəl, mən sənə verim, var.

Əgər evin yoxdursa,
Bir nəfərlik yerim var.
İş də taparam sənə,
Köhnə bir tanışım var,
hamıya iş düzəldir.
Ölmə, qurbanın olum,
Axı həyat gözəldir!”

O yaşında adamın
Yaşamaq məhəbbəti
Sanki güc verər sənə.
Çıxarıb boynundakı
yarım kiloluq daşı
Qayıdasan evinə.
Anan qaça qapıya
Daş izi qalan yerdən
Boynunu qucaqlayıb
Deyər: “Yaxşı ki, varsan.
mən səni bağışladım,
sən də bağışlayarsan...”

Zabit hekayəsi

Görsən ki, bayraqlar tıxac yaradıb
Kəndin o başından evimizəcən.
Bizi qapısından qovalayanlar
Taxıb qalstukun gəlib bizəcən.

Hiss etsən isladır al yanağını
Nigaran gözüünün kədər yığını.
Tez uşaqları bir otaqda gizlət,
Görməsinlər sənin ağladığını.

Yubanma, həyətdə gözləyənin var,
Qayıdıb cəbhədən həyat yoldaşın.
Amandı, boynumu qucaqlama ha,
Qanlı paltarına batar üst-başın.

Əllərim “Antarktida”,
Başım “dünyanın o başı”.
Nəfəsim keçər burnuna,
Bir-iki addım at geri!

Həyəcan təbili çalır
Boynumdakı kəndir yeri...
And olsun yarı canıma,
Getməyə bir yerim olsa,
Tüpürürəm dabanıma.

Əvəzimə üzr istəyən
Hicablı bir qadın ola.
Əlini aç Allaha:
“İlahi, bağışla onu,
al canın, bəsidir daha”...

Əlindən yapışdığım
İnsanlar böyüdülər,
Qollarımdan vurdular.
Ayağımı çəkəndilər,
Ürəyimi qırdılar.

Adamlar ilan kimi
Zəhər sancdılar mənə.
Dedim - Allaha gedim,
o çarə qılar mənə.

Allah öldürdü məni,
Ayağımı çəkənlər
qəbrimə kimi qazdı.
Başıma daş salanlar
Başdaşımı ucaltdı,
üstünə söz də yazdı.
Bu adamlar gör necə
Abırsız, həyasızdı.

Dizlərinə vurdular,
Gözucu ağladılar,
Beş gün gün verməyənlər,
Qırx gün yas saxladılar.

Cəbhədən məktub

Sən mənə şərfini göndərmə daha,
Səngər beşik kimi istidir, qızım.
Vətən sənini kimi suyuşirindi,
Hamını özünə istədir, qızım.

Görsən darıxırsan, şəkillərə bax,
Körpə əllərini boynuma dola.
Boylan pəncərədən getdiyim yola,
Bu məni görməyə bəs edir, qızım.

Mən burda yaxşıyam, sən də yaxşı ol,
Bilim ki, sənini də günün şən keçir.
İnan, göndərdiyin bütün dualar
Gəlir başımızın üstündən keçir,
Allah başımızın üstədir, qızım.

Allah üstümüzdən çəkməsə əlin,
Birgə yandırırıq zəfər məşəlin.
Hamının qorxdığı zalım əcəlin
Boyu boyumuzdan bəstədir, qızım.

Əgər günün biri geri dönməsəm,
Eşidə bilməsən atanın səsin,
Qorxma, ürəyinə qorxu düşməsin,
Atan ölməyibdi, xəstədi, qızım.

Xəmirli əllər

Bir səhərin sübh çağ
Hamı əl-ələ verib
yuxuna haram qutar -
Katibə zəng vurur ki,
İşdən çıxarılmısan.

Nişanlın mesaj-mesaj
Başının ötin yeyər:
“Səninləyəm, cavab ver!
Axşam harda olmusan?”

Anan girər otağa,
Pəncərəni açar ki,
boğulmasın tüstüdən.
Araq şüşəsi tapar
Döşəyinin üstündən.

Cırıldayan yatağı
Əsəblə silkələyər -
“Ay alkaş oğlu, alkaş,
yenə içmişən?” deyər.